

Varmen, oh, varmen er ulevelig; den har tatt bolig i meg, driver gjennom alt av materie, griper tak og vrer meg rundt i blandet latter og frykt. Åh, de frydefulle øyeblikk, den barnlige gleden ved å være salig, 2469 meter med naivitet som troner, som kan bestiges, røres og elskes med. Jeg er høy, galdhøy, pigg som få, og kjenner alle sommerfuglene, nesten personlig. Renner, smelter og endres, mulig for alltid, fordampes og blir flyktig. Å Gud, la meg aldri kondensere.